

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Örigenus Tōn Eis Tas Theias Graphas Exēgētikōn Apanta Ta Ellēnisti Heuriskomena

Cui idem præfixit Origeniana, Tripartitum opus, quo Origenis narratur vita,
doctrina excutitur, scripta recensentur

Origenes

Rothomagi, 1668

IX. multi licet eam funditus labefactent.

urn:nbn:de:hbz:466:1-25059

argumentorum apparatu subvertit. Nec minori studio post Quintam Synodum eandem A impugnarunt doctrinam Facundus Hermianensis libr. 1. cap. 6. & Cyriacus Monachus, quem narrat Symeon Metaphrastes dicenti Cyrillo dogmata de praeexistentia & restitutione in eundem statum ab Origenistis quasi media & ab omni periculo aliena haberi, respondisse Nequaquam esse media, & vacare periculo dogmata de praeexistentia, imo esse labrica potius & periculosa. Impugnauit & Antipater Bostrenus scriptor aetatis mihi nondum compertae, in dissertationibus aduersus Origenem, quas Eclogis suis intexuit Iohannes Damascenus. Damnatur ea quoque in Origene à Synodo Quinisexta Can. 1. & à Sophronio Hierosolymitano in Epistola ad Sergium Constantinopolitanum, ab Isidoro, Iohanne Damasceno, Georgio Synkello, Cedreno, Suida, Niceta, Vincentio Bellovacense, Nicephoro, & Guidone Came-

Eclog. Ioh. Dama c. Tit. ad a. 10. 8. 10. 11. 12. 13. 14. 15. 16. 17. 18. 19. 20. 21. 22. 23. 24. 25. 26. 27. 28. 29. 30. 31. 32. 33. 34. 35. 36. 37. 38. 39. 40. 41. 42. 43. 44. 45. 46. 47. 48. 49. 50. 51. 52. 53. 54. 55. 56. 57. 58. 59. 60. 61. 62. 63. 64. 65. 66. 67. 68. 69. 70. 71. 72. 73. 74. 75. 76. 77. 78. 79. 80. 81. 82. 83. 84. 85. 86. 87. 88. 89. 90. 91. 92. 93. 94. 95. 96. 97. 98. 99. 100.

VII. Platoni porro hic quoque regendum se Adamantius praebruit. Ille autem in Phaedone, & Epinomi, & libr. 10. De legib. & in Timaeo, aliique locis, doctrinam hanc disertissimis explicat verbis, quam magna subinde Veterum pars arripuit. Nec huius sane fuit ipse sententiae architectus; eam quippe multo prius propugnauerant Pythagoras & Empedocles. & ad dogmata, inquit Origenes libr. 1. contr. Celsi. *ἐν ἡρώδῳ ἡ ψυχὴ κατὰ πρῶτον ἔστι λόγος. λέγει δὲ τὰς ψυχὰς πρὸ τῆς σαρκὸς ἔχειν ἕνα τὸν αἰῶνα, ὡς καὶ τὰ ἀστέρια, ὡς καὶ τὰ πνεύματα ἁγία, ὡς καὶ τὰ ἀγγέλια, ὡς καὶ τὰ ἄλλα πνεύματα ἁγία, ὡς καὶ τὰ ἄλλα πνεύματα ἁγία, ὡς καὶ τὰ ἄλλα πνεύματα ἁγία.* & Hieronymus Epist. 82. quae est ad Marcellinum & Anaplychiam: *Super anima statu memini vestrae quaestiuiculae, imo maxime Ecclesiasticae quaestiuiculae: utrum lapsa de caelo sit, ut Pythagoras Philosophus, omnesque Platonici, & Origenes putant.* Simile nanciscaris in Epistola Iustiniani ad Quintam Synodum, & apud Nicetam in Thefauro orthod. fid. libr. 4. Har. 31. Sed & ipso Pythagora antiquior Orpheus animam in corpore panis dixit. Testatur id Plato in Cratylo, ubi & vocis *οὐρανός* originationem petit à *οὐρανός*. Locum refert Clemens Alexandrinus Strom. libr. 3. atque item alterum Philolai Pythagorici, qui id ipsum ex veteribus Ethnicorum Theologis & Varibus adstruit. Merito itaque Harmenopolus in libro De sectis, & Elias Cretensis Nazianzeni Interpres è Graecorum fontibus sententiam suam Origenem hausisse dicunt.

VIII. At eam tamen quo Christianis approbaret, non rationibus duntaxat, sed quaeris etiam Scripturae sacrae testimoniis fulcire conatus est, qui nobis à Patribus exhibentur. Atque hos quidem refert Epiphanius in Epistol. ad Iohann. Hierosolym. cap. 2. è Psalm. 118. 67. *Prinsquam à militia humiliter, ego deliqui: è Psalm. 114. 7. Revertere anima mea in requiem tuam: è Psalm. 141. 8. Educ de carcere animam meam: & è Psalm. 114. 9. Confi-tebor Domino in regione vivorum.* Apponit & istum Hieronymus in Epist. ad Demetriad. cap. 9. è Iohann. 9. 2. *Iste peccavit, ut caecus ex utero nasceretur, an parentes eius? & illos praeterea libr. 1. Comment. in Epist. ad Ephes. 1. 4. è Psalm. 119. 5. Hei mihi, quia incolatus meus prolongatus est; habitavi cum habitantibus Cedar, multum peregrinata est anima mea: è Rom. 7. 24. Miser ego homo! qui me liberabit de corpore mortis huius? & è Philipp. 1. 23. Melius est reverti, & esse cum Christo: & è Psalm. 89. 1, 2. Domine refugium factus es nobis in generationem & generationem: antequam montes firmarentur, & fieret terra, & orbis terrarum.* Apponit & illum in Ephef. 1. 17. è Psalm. 21. 28. *Remiscentur & convertentur ad Dominum omnes fines terra.* Ex hoc denique Iohann. 1. 9. *Erat lux vera, qua illuminat omnem hominem venientem in hunc mundum, causa suae robur Origenem vel Origenistas accessivisse dicit Cyrillus in eundem Iohannis locum.*

IX. Sed manifesto repugnat illud Zachariae 12. 1. *Dicit Dominus extendens caelum, & fundans terram, & frangens spiritum hominis in eo; quod commento huic Origeniano à nonnullis oppositum est: repugnat & illud Iohannis 9. 3. Respondit Iesus, neque hic peccavit, neque parentes eius; sed ut manifestentur opera Dei in illo: unde mirari subit stuporem Origenis, qui praecedens istud comma: *Rabbi, quis peccavit, hic, aut parentes eius, ut caecus nasceretur?* in sui delirij defensionem usurpavit: ad voluntatem quippe Dei causam caecitatis illius referens Christus, ansam omnem abstulit detorquenda illius ad peccata vitam praecedentia. Apertius etiam repugnat illud, Rom. 9. 11, & seq. quod ad subruendam hanc Origenis opinionem usurpat Augustinus in Epistola ad Optatum Milevitanum: *Cum enim nondum nati fuissent, aut aliquid boni egissent, aut mali, (ut secundum electionem propositum Dei maneret) non ex operibus, sed ex vocante dictum est ei: Quia major serviet minori, sicut scriptum est; Iacob dilexi, Esau autem odio habui. Quid ergo dicemus? nunquid iniquitas apud Deum? Absit. Moysi enim dicit: Miserebor cuius miserebor; & misericordiam prestabo cuius miserebor. Igitur non volentis, neque currentis, sed miserentis est Dei. Quae licet Origenis fabulas funditus labefactent; haec tamen ipsa Pauli verba ad suae causae defensionem adducit libr. 2. *ad Cor. cap. 9.* sed aliter exponit ac vulgo exponi solent. Quod enim ait Apostolus, antequam boni quicquam vel mali egissent, à Deo destinatos, non ex operibus meritos, hic ut diligeretur, ille ut odio haberetur; refert ille ad opera in terris & vita hac admissa, quae nullam Deo destinationis suae causam dederint: operum autem vitam hanc praecedentium merita nequaquam ab Apostolo infringi**

A' fringi ac tolli arbitrat. Igitur, inquit, sicut de Esau & Jacob diligentius perscrutatis Scripturis invenitur quia non est iniustitia apud Deum, ut antequam nascerentur, vel agerens aliquid in vita hac, diceretur quia major serviet minori: & ut invenitur non esse iniustitia, quod & in ventre fratrem suum supplantavit Jacob, sed ex procedentis videlicet vita meritis digne eum electum esse sentiamus à Deo, ita ut fratri preponi mereatur: ita etiam, &c. Rem putasse videtur eodem modo, Paulinum hunc locum interpretans Tom. 2. in Ioh. p. 78. Nec aliter intellexisse eum verisimile est alterum istum 2. Tim. 1. 8, 9. placito licet ipsius ex adverso oppositum: Collabora Evangelio secundum virtutem Dei, qui nos liberavit, & vocavit vocatione sua sancta, non secundum opera nostra, sed secundum propositum suum & gratiam, quae data est nobis in Christo Iesu ante tempora secularia.

X. Veruntamen perspicuis licet convicta sint Scripturae testimonijs haec decreta, nihilo fecius ad stipulatores habuit complures Adamantius: nam praeter Pamphilum Apologiae auctorem, qui in eam inclinare videtur sententiam, eandem affectatur Clemens Alexandrinus Stromat. libr. 1. & clarius etiam libr. 3. In Eclogis quoque animam tradit in uterum immitti *ἐν τῷ ὕδατι τῆς ἁγίας ἑστέρας ἀθανάτων*. Pierium etiam Alexandrinum, qui alter Origenes cognominatus est, animarum *αἰετοπαρῆς* defendisse testatur Photius Cod. 119. Nemesius in libro De natura hominis, cap. 2. animas hominum olim à Deo procreatas in corpora ab eo mitti existimat, cum ad eas suscipiendas idonea & informata sunt. Ecclesiasticis quibusdam persuasum fuisse narrat Hieronymus Epist. 82. ad Marcellinum, animas olim conditas in thesauro Dei haberi; quam opinionem ab Origeniana secernit, Ipse vero libr. 1. Comment. ad Ephes. in cap. 1. v. 4. & 5. commentum hujus capita & propugnacula accurate scrutatur, & in comma 17. capitis ejusdem, *ἐπιγαγόντες* inter, & *πρόσθετον* illud ait interesse discriminis, quod rerum quas numquam scivimus sit *πρόσθετον*, rerum vero quarum prius oblitum recordamur, *ἐπιγαγόντες*, proptereaque Paulum Ephesius optare spiritum revelationis in agnitione Dei, id est *ἐπιγαγόντες*, quod prius in caelesti vita Deum noverimus, ejusque de caelis in terras migrando obliti, iterum per revelationem cognoscamus: & libr. 2. eorundem Comment. in Ephes. 3. 1. legi ait multis in locis Paulum idcirco vincitum dici, quod anima eius tamquam in carcere, sic in corpore clausa teneatur: deinde addit alio sensu id ab alijs accipi, nempe quod Paulus ex utero matris suae ad convertendas Gentes praedestinatus, vincula postmodum carnis acceperit: & in Philem. 23. ubi Epaphram *concaptivum* suum Paulus appellat, in verbo captivitatis, juxta nonnullos, reconditum aliquid latere dicit Hieronymus, quod *capti pariter & vincti in vultem hanc adducti sunt lacrymarum*. Quae cum interposita nulla confutatione vel censura scripsisset, Rufini vexationibus & querelis patuerunt. Verum hujus criminis accusatione absolvere sese conatur Apolog. 1. adv. Rufin. cap. 5, & 6. idemque in Rufinum crimen obscure regerit Apolog. libr. 2. cap. 2, & 4. & libr. 3. cap. 8, & 9. Sed notabile est imprimis quod ait cap. 6, Apolog. 1. *Vinctam dicit animam corpore, donec ad Christum redeat, & in resurrectionis gloria corruptivum & mortale corpus, incorruptione & immortalitate commutet, non absurda intelligentia est*. Anonymus ille apud Photium Cod. 117. qui Origenis defensionem suscepit, Scripturae sacrae, Patrumque suffragijs errorem hunc ultro propugnare satagit, nedum illius exprobrationem ab Origene prohibeat. Ab eo sane non plane alienum fuisse Philastrum crediderim: postquam enim haec disseruit Haer. 51. *Alia est haeresis quae dicit hominis animam non factam a Deo appellari animam, sed ante, inquit, intellectus vocabatur, & erat in caelo: postea autem quia terrena desideravit, discessisse eam de caelo, & ex eo eam animam nuncupatam arbitrantur: quae penitus Origeniana sunt. Mentem suam deinde prodit his verbis: Ignorantes quod in principio facta à Deo, & creata post Angelos anima est appellata à Domino, hocque nomen proprietatis accepit à Deo, ut anima non intellectus vocaretur. Atque haec Scripturae postmodum testificationibus comprobatur. Denique vitio dat Tertulliano Augustinus, quod animas hominum nequam post obitum in Demones converti asseruerit. Quamobrem Domitianus Galata Ancyranus Episcopus in Epistola ad Vigilium Papam, adversus Origenis hostes haec conqueritur, referente Facundo libr. 4. cap. 4. *Profliterunt ad anathematizandos sanctissimos & gloriosissimos Doctores, sub occasione eorum quae de praesentia & restitutione mota sunt, dogmatum, sub specie quidem Origenis, omnes autem qui ante eum, & post eum fuerunt, sanctos anathematizantes.**

August. lib. de Haer. ad Quodamlibet.

XI. Nempe de animae origine ac sorte nihil adhuc fuerat ab Ecclesia decretum. De anima vero, ait Origenes in Proem. libr. *Ἐστὶ ἀρχὴν*, utrum ex semine traditus ducatur, ita ut ratio ipsius, vel substantia infera ipsis seminibus corporalibus habeatur; an vero aliud habeat initium: & hoc ipsum initium, si genitum est, annon genitum; vel certe si intrinsecus corpori inditur, necne, non satis manifesta praedicatione distinguitur: qui locus profertur in supposititio Dialogo sub Hieronymi & Augustini nomine, qui habetur inter Spuria Hieronymi; & in Opere De Deitate & Incarnatione Verbi ad Ianuarium qui Tomo Augustini quarto subnequitur, libr. 1. cap. 2. & profertur utrobique ipsis Rufini verbis. Idem in Epist. ad Rom. Si etiam extra corpus positi vel sancti qui cum Christo sunt, agunt aliquid, & laborant pro nobis ad similitudinem Angelorum, qui